

Credința și fapta

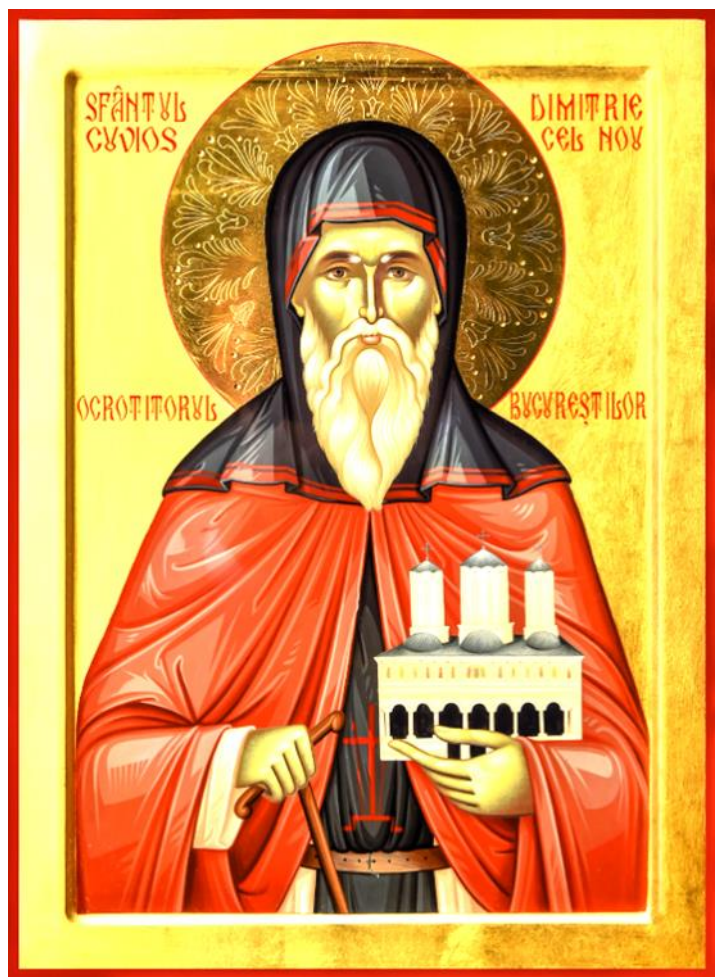
Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a 24-a după Rusalii

Evangelia duminicii
Ev. Luca 8, 41-56
Învieirea fiicei lui Iair

Astăzi, 27 octombrie:
Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou,
Ocrotitorul Bucureștilor

În vremea aceea a venit la Iisus un om al cărui nume era Iair și care era mai-marele sinagogii. Și, căzând la picioarele lui Iisus, Îl ruga să intre în casa lui, că numai o fiică avea, ca de doisprezece ani, și ea era pe moarte. Iar, pe când se ducea Iisus și mulțimile îl împresurau, o femeie, care de doisprezece ani avea curgere de sânge și cheltuisese cu doctorii toată averea ei și de nici unul n-a putut să fie vindecată, apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei. Și a zis Iisus: Cine s-a atins de Mine? Dar toți tăgăduind, Petru și ceilalți care erau cu El au zis: Învățătorule, mulțimile Te împulzesc și Te strâmtorează, și Tu întrebi: Cine s-a atins de Mine? Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva, căci am simțit o putere care a ieșit din Mine. Atunci femeia, văzându-se vădită, a venit tremurând și, căzând înaintea Lui, a spus de față cu tot poporul din ce pricină s-a atins de El și cum s-a tămăduit îndată. Iar El i-a zis: Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit. Mergi în pace! Pe când încă vorbea El, a venit cineva de la mai-marele sinagogii, zicând: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe învățătorul. Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: Nu te teme; crede numai și se va izbăvi. Și, venind în casă, n-a lăsat pe nimeni să intre cu El decât numai pe Petru, pe Ioan și pe Iacov, pe tatăl copilei și pe mamă. Și toți plângeau și se tânguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plângeți; n-a murit, ci doarme. Și râdeau de El, știind că a murit. Iar El, scoțând pe toți afară și apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te! Și duhul ei s-a întors și a înviat îndată; și a poruncit El să i se dea copilei să mănânce. Și au rămas uimiți părinții ei. Iar El le-a poruncit să nu spună nimănui ce s-a întâmplat.

Îngerii cei din ceruri s-au mirat de tine, Părinte Dimitrie, îngerul cel pământesc, văzându-te cum în trup fiind ai biruit pe demonul cel fără de trup și de minunile tale spăimântându-se au stat cântându-ți unele ca acestea:

Bucură-te, cel ce ești om cersesc;
 Bucură-te, cel ce ai fost înger pământesc;
 Bucură-te, că nu te-ai amăgit de lăcomia strămoșească;
 Bucură-te, că ai viețuit mai presus de fire și de om;
 Bucură-te, că prin smerenie cele înalte ai dobândit;
 Bucură-te, că pe vrăjmaș, lesne l-ai biruit;
 Bucură-te, că, la fel cu Abel, jertfe prin rugăciuni ai înălțat;
 Bucură-te, cel ce trupul tău rob duhului l-ai făcut;
 Bucură-te, cel ce te-ai făcut comoară duhovnicească;

Din Acatistul Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou, Ocrotitorul Bucureștilor

Sfântul Dimitrie Ocrotitorul Bucureștilor - câteva repere duhovnicești

După hramul Sfintei Parascheva de la Iași, sărbătoarea Sfântului Cuvios Dimitrie adună la București, în fiecare an, pe Colina Bucuriei (dealul Patriarhiei) mulțimi mari de credincioși.

Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou sau Dimitrie Basarabov, care este celebrat în fiecare an la data de 27 octombrie, s-a născut în timpul împăraților româno-bulgari Petru și Ioniță Asan (secolele XII-XIII), la câțiva kilometri de orașul Rusciuc, într-un sat locuit de vlahi – Basarabov, pe valea râului Lom, din părinți ortodocși și iubitori de Hristos.

În copilărie a fost păstor de vite în satul natal, apoi, iubind liniștea și nevoia monahală, s-a călugărit la o mănăstire de pe valea Lomului, nu departe de Basarabov.

Încă de mic, fericitul Dimitrie era foarte evlavios, trăia în rugăciune, iubind mai ales biserica, postul, tăcerea, smerenia și viața pustnicească. Se spune că odată, pe când păștea vitele satului Basarabov, a călcat într-un cuib de pasăre și din greșală a omorât puișorii, apoi, muștrat de conștiință, și-a pedepsit piciorul vinovat și nu l-a mai încălțat trei ani de zile, umblând desculț vară și iarnă, suportând cu bărbăție gerul iernii și mersul pe pietre.

În perioada călugăriei, fericitul Dimitrie îi întrecea pe toți cu rugăciunea curată a inimii și cu darul lacrimilor, mânca foarte rar, o dată la câteva zile, dormea foarte puțin, iar ca avere avea doar două haine vechi călugărești și Psaltirea.

Apoi, dorind să urmeze exemplul marilor sihastrilor din pustie, Dimitrie a ieșit din obște și s-a nevoit, timp de mai mulți ani, într-o peșteră mică și umedă de pe malul râului Lom, trăind în foame, lipsuri, sete și chin.

În momentul în care și-a simțit sfârșitul aproape, s-a

retras între două pietre mari în apropierea râului, unde s-a mutat la lumea crească, locul mormântului său rămânând necunoscut.

Câțiva ani mai târziu, un torent venit pe râu a dislocat cele două pietre, împreună cu moaștele întregi ale Sfântului Dimitrie cel Nou, care aveau să fie descoperite astfel și duse la biserica satului Basarabov.

Se spune că aflarea moaștelor Sfântului a venit de la o copilă stăpânită de duh necurat, căreia i s-a arătat Cuviosul Dimitrie în vis, promițându-i acesteia că dacă trupul său va fi scos din apă ea va fi tămăduită. Aflând vestea, clericii și poporul au mers la locul unde se nevoise sfântul, cu făclii aprinse în mâini, și au scos din apă odorul cel de mult preț, pe care le-au așezat la loc de cinste în biserica satului. În acest fel copilă a fost prima care s-a vindecat de duh necurat, cu ajutorul Sfântului. Astfel, au urmat nenumărate rugăminți ale bolnavilor din toate colțurile țării la moaștele Sfântului Dimitrie cel Nou, pentru sănătate și alinare sufletească.

La aflarea minunilor săvârșite de moaștele Sfântului, domniile Țării Românești doreau să-i aducă moaștele la Târgoviște, spre mângâierea credincioșilor, însă acest lucru a fost posibil abia în anii 1769-1774, în perioada războiului ruso-turc din Balcani (1769-1774), când generalul rus Petru Saltikov a luat sfintele moaște cu intenția de a le duce în Rusia. Însă, la stăruința unui bun creștin român, Hagi Dimitrie, moaștele Sfântului Dimitrie au fost dăruite Țării Românești, mâna dreaptă a Sfântului fiind totuși trimisă de general la Lavra Pecerska de la Kiev.

Moaștele au fost aduse cu mare cinste, pe vremea Preasfințitului Mitropolit Grigorie, la Catedrala mitropolitană din București, unde se află și astăzi.

Botezul micuțului Timotei

Duminică, 20 octombrie, într-o atmosferă de sărbătoare, a fost oficiat, în sobor de preoți, botezul micuțului Timotei, al patrulea copil al familiei Ionuț-Andrei și Constantina Sandu.

La botez, Timotei a fost asistat de nași: Părintele Panaghiotis Tsagaris, împreună cu doamna preoteasă Panaghiota și fiicele Irene și Siluani, care au venit de la parohia Pervolia, Larnaca, din Cipru, și distinsa familie a Prof. Dr. Vasile și Dr. Livia Drug. Am trăit împreună clipe de emoție și bucurie care ne-au umplut inimile, atât la slujbă, cât și la celelalte momente tradiționale.

Slujbă de priveghere mult folositoare

Marti, 22 octombrie, de la ora 21.00, s-a oficiat în biserica noastră Slujba Vecerniei, Litia, Utrenia, Sfânta Liturghie și Sfântul Maslu, pentru folosul nostru trupesc și sufletesc întru cinstirea Sfântului Apostol Iacov, Ruda Domnului ale cărui Moaște se află în biserica noastră

Începând cu anul 2015, parohia noastră a primit, din partea Arhiepiscopiei Atenei și a Întregii Grecii, un mic fragment din moaștele Sfântului Apostol Iacov, Ruda Domnului nostru Iisus Hristos. Aceste sfinte moaște sunt expuse în biserica noastră, spre închinare, într-o strană special realizată, alături de moaștele Sfântului Apostol Toma, cele ale Sfintei Ecaterina și cele ale unui sfânt mucenic ce a pătimit în Palestina, pe vremea persecuției persane.

Prezența în biserica noastră a Moaștelor Sfântului apostol Iacov, care a fost și întâiul Ierarh al Ierusalimului, a constituit principala motivație pentru a cinsti printr-o slujbă specială pe cel care este autor al epistolei sobornicești care îi poartă numele din Noul Testament. Din această epistolă, străbate peste veacuri o întrebare și un îndemn al Sfântului Apostol Iacov, Ruda Domnului: „Este cineva bolnav între voi? - Să cheme Preoții Bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, în numele Domnului...” (Iacov 5,14). Acest îndemn al Sfântului Apostol Iacov, Ruda Domnu-

lui a devenit argumentul scripturistic pe care se fundamentează înstituirea Tainei Sfântului Maslu., la finalul căreia, de fiecare dată este pomenit numele acestui apostol.

Adresăm mulțumiri P.C. Pr. Adrian Miron, secretarul protopopiatului Iași I, și P.C. Pr. Constantin Ulman, responsabil P.S.I. în cadrul aceluiași protopopiat, care au însoțit pe preoții slujitori ai parohiei noastre, la slujba de priveghere.

(Cronicar) Foto: Valentin Burlacu

TROPARE ALE SFÂNTULUI IACOV RUDA DOMNULUI

Cel ce ca ucenic al Domnului ai primit, o, drepte Iacov, Evanghelia, cel ce, ca mucenic, ai cununa cea veșnică și, ca rudă a Domnului, ai îndrăznirea, iar, ca ierarh, ai mijlocirea, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Dumnezeu, Cuvântul cel Unul Născut al Tatălui, Care a venit la noi în zilele mai de pe urmă, te-a arătat pe tine, minunate Iacov, întâi păstor și dascăl al Ierusalimului și iconom credincios al tainelor duhovnicești. Pentru aceasta toți te cinstim, apostole.

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697
Voluntari:
*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

- **Duminică, 27 octombrie,**
  - 8.00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie
  - 18.00 - Paraclisul Maicii Domnului
- **Vineri, 1 noiembrie,**
  - 18:00 Slujba Sf. Maslu
- **Sâmbătă, 2 noiembrie, Sâmbăta morților - Moșii de Toamnă**
  - 07:00 Utrenia, Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, urmată de Pomenirea morților
  - 18:00 Slujba Vecerniei

În fiecare seară, după Slujba oficiată în Biserică, avem și Taina Spovedaniei

POVESTEA IDIOTULUI

Cică, într-un bar dintr-un sat mexican, zilnic, un grup de oameni se distrau pe seama unui sârman pe care îl porecliseră "idiotul satului".

Era un biet nefericit, care trăia din ce în ce mai puțin când făcea mici servicii și din ce în ce mai puțin se oferea de pomană.

În fiecare zi, grupul sătenilor din bar întindeau pe o masă diferite bancnote: de 20, de 50, de 100, de 500 și de 1000 de pesos și îl cheamau să își aleagă una.

Întotdeauna el o alegea pe cea albastră, de 20 de pesos - era culoarea lui favorită, zicea.

Și acela era motiv de batjocură și râs în hote, pentru toți cei prezenți.

Într-o zi, un domn care urmărea cum se distrau oamenii aceia pe seama bietului inocent, îl cheamă deoparte și îl întreabă cum de încă nu și-a dat seama că bancnota pe care o alege de fiecare dată are cea mai mică valoare.

Iar acesta îi răspunde:

“- Știu, sigur că știu, nu sunt atât de idiot.

Știu că bancnota pe care o aleg valorează doar 20 de pesos, dar în ziua în care aleg altă bancnotă jocul se termină și nu voi mai putea câștiga 20 de pesos zilnic, de la aceștia.”

Povestioara aceasta se poate încheia aici, ca o simplă glumă, dar ar fi cazul să tragem niște învățăminte:

Primul: Cine pare idiot, nu este întotdeauna.

Al doilea: Cine erau adevărații idioți din poveste?

Al treilea: O ambiție disproporționată, poate ajunge să îți taie sursa de venit.

Al patrulea - și cel mai interesant:

Putem să fim bine, să nu deznădăjduim, chiar dacă alții nu ne acordă atenția pe care o merităm.

De aceea, nu întotdeauna ce gândesc alții despre noi contează, ci mai degrabă, ceea ce gândim noi despre noi.

MORALA:

În fața idioților care se cred inteligenți, orice persoană inteligentă poate părea idioată.